

تحقیقات نشان می‌دهد که خستگی راننده یکی از عوامل مؤثر در بیش از ۲۰ درصد تصادفات جاده‌ای و بیش از یک چهارم تصادفات کشنده و جدی است.

خیابان

یک سال از مرگ گرافیتی کار جوان تهرانی گذشت
داستان غمبار «دیوانه شو»

یک سال از مرگ «دیوانه شو» گذشت. او را می‌شناسید؟ «دیوانه شو» نه بازیگر بود و نه فوتبالیست. نقاشی می‌کرد اما نقاش هم نبود. نه، شما او را نمی‌شناسید «دیوانه شو» خودش نگذاشت شناخته شود. او با هویت پنهان بر دیوارهای شهر رنگ ریخت و رفت. شما فقط خیابان‌هایی زیباتر دیدید و او را نشناختید. این، سرنوشت تمام گرافیتی کارهای دنیاست.

هنوز می‌شود در خیابان‌های تهران کارهای «دیوانه شو» را دید. یاران و همراهان این گرافیتی کار هم به یادش در خیابان حاضر می‌شوند و کنار تگ‌هایش شمع روشن می‌کنند. حالا تمام خیابان‌های تهران یادگارهایی از «دیوانه شو» اند. او خودش این‌طور خواسته بود: «خانه‌های خیابان است؛ خیابان خانه است.»

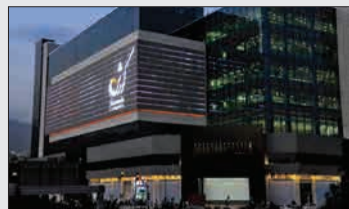
اگر به خیابانگردی علاقه دارید، تگ‌های «دیوانه شو» را دنبال کنید. او استعداد مهمی بود که در عدد خلاصه نشد: ۱۳۷۸-۱۳۹۶.

آپاراتچی

سینماهای پر درآمد سال

در ۶ماه اول سال ۹۷ سینماهای فروشی بالغ بر ۱۴۴ میلیارد تومان داشتند. در ادامه ۵ سینمای پرفروش ایران در نیمه نخست سال را ببینید.

پرندیس سینمایی کورش
تعداد سالن: ۱۲
ظرفیت: ۲۸۰۷
درصد از کل فروش: ۱۲.۴

پرندیس سینما آژدی
تعداد سالن: ۵
ظرفیت: ۱۱۰۱
درصد از کل فروش: ۵.۹۱

پرندیس سینمایی هویزه مشهد
تعداد سالن: ۸
ظرفیت: ۱۱۳۴
درصد از کل فروش: ۳.۶۹

پرندیس سینمایی مکالم
تعداد سالن: ۱۰
ظرفیت: ۱۰۵۲
درصد از کل فروش: ۳.۳۷

پرندیس سینمایی ملت
تعداد سالن: ۵
ظرفیت: ۱۰۸۹
درصد از کل فروش: ۳.۳۷

خاطره‌بازی

یک روز یک تولد یک مرگ

هماروستا قصه عجیبی دارد. همین که در یک روز به دنیا آمده و از دنیا رفته، گواه ماجراست. او ۴مهر سال ۱۳۲۵ در تهران زاده شد و ۴مهر ۱۳۹۴ در آمریکا در گذشت. اولین حضور روستا در سینما با فیلم دیوار شیشه‌ای به کارگردانی ساموئل خاچیکیان در سال ۱۳۵۰ رقم خورد. روستا سال ۱۳۷۰ در فیلم مسافران بهرام بیضایی کار کرد و سال ۷۱ در فیلم از کرخه تا این ابراهیم حاتمی کیا به ایفای نقش پرداخت. قرار است تصاویر، دست نوشته‌ها و رزومه بازیگران و کارگردانان شاخص سینما و تلویزیون در قالب یک کتاب هزار صفحه‌ای منتشر شود. هماروستاییکی از نام‌های عزیز حاضر در این کتاب است.

گفت و گوی «شهر وند» با مرزیه شاطر طوسی، بازیگر نمایش «آلبوم خانوادگی»

مرگ را از نمای نزدیک ببینید!

موضوع و نوع پرداخت به آن ارتباط برقرار کرده است. فیزیکی و واقعی است. چونان که انسان تولد را نیز ابتدا با تن خود تجربه می‌کند و بعدها درباره آن می‌اندیشد. مرگ نیز به همین شکل ابتدا با تن درک می‌شود. به این معنی که عواطف مختلف یکباره سر برمی‌آورد و ما با عجز خود در برابر مرگ مواجه می‌شویم.

مخاطب «آلبوم خانوادگی» با شنیدن چه گروه یا گروه‌هایی از جامعه می‌توانند جالب است که ما انواع مخاطبان را داشتیم. از افراد عادی جامعه تا هنرمندان و هر چه مخاطب عادی تر، سطح ارتباط و عواطف خالص تر. البته

که معتقدم در هر جایگاهی بهتر است در مواجهه با یک اثر هنری نه کار تولیدی باید اجازه دهیم اتصال اتفاق بیفتد، ارتباط برقرار

شاید در اقتصاد بیماری که می‌بینیم، مبالغ کالاها و خدمات رو به افزایش بوده باشد، اما جالب است بدانید پر تخفیف‌ترین دوره تناثر را شاهدیم. سید فرهنگی با وجود انتقادی که به بی‌زیستی شدن فضای تناثر دارم، دیوارش کوتاه است و همین که نفس می‌کشد و دعوت می‌کند و می‌خواهد بهانه‌های بشود برای دیدار و اندیشه و حتی سرگرمی، ما موظف به حضوریم. هم ما به عنوان هنرمند و هم مخاطب به عنوان مدعو و کسانی که روزی هنرمند را پیام آور ثانی می‌پنداشتند. کاش هر دو بر رسالت خود بهمانیم.

اثر سخیف تولید و صحنه را جایی برای گشودن عقده‌ها نکنیم. مخاطب شریف است، تشنه شنیدن و دیدن حقایق به زبان هنر است، اگر ما هم هر چیزی به خوردش ندهیم، او سلامت می‌ماند. موردی هست که بخواهید اضافه کنید؟ این روزها پیام و پیامک و تکه حرفی که قبل و بعدش بریده شده، زیاد دست به دست می‌شود. اما کاش به یاد ایام گذشته فرهنگ ایرانی پای صحبت دوست بنشینیم و دمی دل به سخن هم دهیم. نمی‌خواهم تناثر را مقدس جلوه‌دهم، اما اجرا، یک اجرا که گره‌های پای آن مانده‌اند، معصومیتی دارد که لازم است از آن مراقبت شود. باید به معصومیت تناثر وفادار ماند و گرنه تبدیل به شو آف، جلوه‌گری، ادا و برون‌ریزی عقده‌های شخصی می‌شود. هنر ماحصل خودفروشی، اندیشه‌فروشی، معامله و... نیست. هنر اصیل حاصل رنج است و این رنج و عبور از آن است که در هنر به لذت می‌انجامد.

مرزیه شاطر طوسی در دانشگاه ادبیات نمایشی خوانده و دوره‌های بین‌المللی تئاتر فیزیکال و حرکت را گذرانده. او عضو گروه هنرهای اجرایی مواجهه است و مربی تئاتر خلاق کودک و نوجوان. شاطر طوسی در نمایش‌هایی مثل آه شهبلا، عشق سال‌های وبا، تجربه‌های اخیر و... بازی کرده و حالا با «آلبوم خانوادگی» به عمارت نوفل لوشاتو آمده؛ نمایشی که امروز، فردا و پس‌فردا ساعت ۲۱ روی صحنه می‌رود. او در ادامه با «شهر وند» همراه شده و دلایلی آورده که شما را مجاب به دیدن نمایش «آلبوم خانوادگی» می‌کند:

گفت و گو را با این سوال آغاز کنیم که ایده «آلبوم خانوادگی» از کجا آمد؟ این سوال را بیشتر باید از کارگردان و نویسنده کار پرسید. اما از آنجا که من از اوایل کار کنار ایشان بودم، می‌توانم بگویم که ایده یا دغدغه این متن از مقوله مرگ، مطالعاتی در این راستا و مواجهه با آن به وجود آمد و خب مقوله مرگ جدا از زیست و زندگی نیست و چه بسا در بین خانواده‌ها عزیزانمان بسیار نزدیک است و با آن مواجهیم. اما هنرمند یا نویسنده کسی است که در نقطه‌ای که همه شاید با موضوع درگیرند یا غرق عواطفی اند، به آن می‌اندیشد و دچار سوال می‌شود و جستجو و چرایی‌ها را به سمت خلق پیش می‌برد.

موضوع نمایش چیست؟ اگر بخواهم موضوع اصلی این نمایش را بگویم، درباره مواجهه با مرگ است، البته مرگ پدر یک خانواده.

و نقش شما؟ من نقش یکی از اعضای خانواده را بازی می‌کنم. خواهر بزرگتر که حداقل بین دو نسل است. کسی که بین سنت و مذهب و خانواده و آرزوهایش گیر کرده است و در ظاهر راه‌دار را پیش گرفته، اما نگاه به سوی دیگر دارد.

خودتان چه نگاهی به مقوله مرگ دارید؟ خب مرگ که واژه ناآشنایی نیست. هر کدام از ما تعریف، تجربه و مواجهه‌های آن داریم. اما اینکه در آن لحظه کجای زندگی خود هستیم یا چه عواطفی و چه درکی از زندگی داریم به مرگ نگاه می‌کنیم، اینجاست که واژه اضطراب معنی دیگری دارد، یک معنای آکز پستان‌سبالیستی. این اضطراب بشر است در مواجهه با نبیستی... اما اینکه در مواجهه اولیه قبل از به کار افتادن اندیشه

مهدی مشهور، نویسنده و کارگردان تئاتر:
وقتی اضطراب در مامی آغازد
قهرمانان نمایش آلبوم خانوادگی هر کدام به نوعی در تلاش برای مواجهه با مرگند؛ غافل از اینکه هر کدام از آنها خود مدلی برای ناتوانی انسان با مرگ و نبیستی‌اند و این ناتوانی است که انسان را مضطرب می‌کند که ما -مخاطب- را در جهانی پر رمز و راز تنها می‌گذارد و در دست آن همان جاست که مضطرب می‌شویم. درست است آنجا که نمایش تمام می‌شود، اضطراب در مامی آغازد...

احسان شریعتی، استاد دانشگاه:
بازی ایهام بر انگیز با نمادها
یک شروع خوب برای جان بخشیدن به مفاهیمی عمیق و پیچیده. آن چه برای من به عنوان یک دوستدار فلسفه جالب بود، این است که مفهوم مرگ خدا، آن چیز که در مسیحیت اتفاق افتاده را بیابیم و به موقعیتی که آن قرار داریم، وصل کنیم. این بازی‌های ایهام بر انگیز با نمادها برای من جالب بود. شاید آن وجه زیستی و ایمانی باید بیشتر در قلب این تارکی و مرگ اندیش بازی‌های ایهام، شاید برای آیند...

گل‌باز

این سانسوریای پابر جا
امروز می‌خواهیم گیاه کم‌توقع و مقاومی را معرفی کنیم که چند خاصیت دارد. سانسوریا مقاومت بالایی در هوای گرم و خشک دارد و می‌تواند در ساقه و برگ‌های خود حجم زیادی از آب را برای مدت زمانی طولانی نگاه دارد. شاید مهمترین توصیه در نگهداری سانسوریا «پرهیز از آبیاری بیش از اندازه» باشد. این گیاه رشد بسیار آرامی دارد و برای سال‌های طولانی سبز و شاداب باقی می‌ماند. به همین دلیل یک انتخاب خوب برای آپارتمان است. سانسوریا عموماً در محل‌های روشن رشد مناسبی دارد اما در محل‌های کم‌نور خانه‌ها هم می‌توان این گیاه را نگهداری کرد. آبیاری این گیاه در زمستان هر دو هفته یکبار و در تابستان یکبار در هفته کافی است. خاک مناسب سانسوریا شامل قسمت ماسه،

یک قسمت پیت ماس و ورمی کمپوست می‌شود. زمان تعویض گلدان هم در بهمن و اسفندماه است؛ یعنی قبل از اینکه جوانه‌های جدید رشد خود را شروع کنند. استفاده هر دو ماه یکبار از سم قارچ‌کش مانکوزب برای پیشگیری از بیماری قارچ به صورت دو گرم در یک لیتر الزامی است، هم در خاک و هم برگ‌ها. این گیاه بسیار محکم در صورت ایجاد لکه گندیدگی در روی برگ‌ها به سرعت خراب می‌شود که باید حتماً با مانکوزب از این بیماری پیشگیری شود. مدتی است که در بازار گل نوعی سانسوریای رنگی دیده می‌شود؛ باید بگویم که این رنگ‌ها طبیعی نیست و فقط برای زیبایی گیاه استفاده می‌شود و با رشد گیاه آن نیز بزرگ می‌شود.